Nr 27 Warszawa, dnia 28 lipca 1949 r.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

179. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 25 lipca 1949 r.

w sprawie przyspieszenia prac nad dokumentacją techniczną w Planie Inwestycyjnym na rok 1949 oraz skreślenia z Planu Inwestycyjnego inwestycyj, nie posiadających dokumentacji technicznej.

1. Realizacja Planu Inwestycyjnego na rok 1949 winna być bezwzględnie zakończona do dnia 31 grudnia 1949 r. bez przesuwania prac na okres ulgowy, który zostanie przeznaczony wyłącznie na rozliczenia z tytułu robót faktycznie wykonanych do dnia 31 grudnia 1949 roku.

2. Wzywam podległych inwestorów do jak największego przyspieszenia prac, związanych z realizacją Planu Inwestycyjnego na rok 1949 w celu jego wykonania w wyznaczonym terminie.

3. Jednocześnie zarządzam kontrolę wykonania Planu Inwestycyjnego na rok 1949, którą należy przeprowadzić na podstawie zarządzenia Przewodniczącego P. K. P. G. z dnia 12 lipca 1949 r. według instrukcji, wydanej przez P. K. P. G. w dniu 21 lipca 1949 r. L. p. I. N. /Sekr./BB./8/3/49 odnośnie wykonania powołanego zarządzenia, a mianowicie:

a) Inwestorzy Główni przystąpią bezzwłocznie do kontroli stanu robót inwestycyjnych w porozumieniu z Bankiem Inwestycyjnym (B. G. K.), zwracając szczególną uwagę na stopień przygotowania dokumentacji technicznej oraz ustalając jednocześnie hormonogram rzeczowy i finansowy robót. Kontrola winna być zakończona do dnia 15 sierpnia 1949 r.

b) Odnośnie inwestycyj, które posiadają dokumentację techniczną, lecz wskutek jej opóźnienia lub zbyt późnego rozpoczęcia robót nie będą wykonane do dnia 31 grudnia 1949 r. w rozmiarach przewidzianych w Planie Inwestycyjnym na rok 1949, inwestorzy główni zgłoszą w terminie do dnia 20 sierpnia 1949 r. Ministerstwu Skarbu ograniczenia wysokości sum, przewidzianych w Planie Inwestycyjnym 1949 r. do wysokości uzasadnionej realnymi możliwościami wykonawczymi w ciągu roku kalendarzowego 1949.

c) Poczynają od dnia 1 sierpnia 1949 r. Bank Inwestycyjny (B. G. K.) w miarę postępu prac nad rewizją Planu Inwestycyjnego na rok 1949 — na podstawie wykazów robót skreślonych stopniowo zaprzestanie finansować roboty inwestycyjne drogą zawinkulowania odnośnych kwot przez Oddziały Banku Inwestycyjnego (B. G. K.).

d) W wypadkach szczególnie uzasadnionych, które jednak należy traktować jako zupełnie wyjątkowe, Inwestorzy Główni mogą występować do Ministerstwa Skarbu o zgodę na utrzymanie niektórych inwestycyj, nieposiadających ukończonej dokumentacji technicznej w planie na rok 1949. Złożenie jednak przez Inwestora Głównego odpowiedniego wniosku w tej sprawie w niczym nie uchybia postanowieniom pkt c tj. Bank nie może dokonywać wypłat w odniesieniu do wszystkich zawinkulowanych kwot bez indywidualnych zezwoleń wydawanych przez P. K. P. G.

e) Obowiązujące dotychczas postanowienia o dokumentacji technicznej pozostają bez zmian.

f) Kontrolę wymienioną w pkt (c) należy przeprowadzić przy użyciu formularzy A i B, które należy wypełnić według dołączonych do nich instrukcji.

4. Ustalam następujący imienny wykaz głównych inwestorów, których zobowiązuję równocześnie do wykonania czynności przewidzianych instrukcją P. K. P. G. L. p. I. N./Sekr./BB/8/3/49.

L. p.	Inwestorzy objęci działami planu:	Nazwa właściwego inwestora głównego	Uwagi
1	Części 11	Państw. Wytw. Pap. Wart.	
2	„ „	Mennica Państwowa	
3	„ 21	Ministerstwo Skarbu	
4	„ „	Narodowy Bank Polski	
5	„ „	Bank Gospod. Krajowego	
6	„ „	Państw. Bank Rolny	
7	„ „	Pocztowa Kasa Oszczędności	
8	„ „	Polski Bank Komunalny	
9	„ „	Komunalny Bank Kredytowy	
10	„ „	Bank Zw. Spółek Zarobkowych	
11	„ „	Powszechny Zakład Ubezp. Wzaj.	
12	„ „	Państwowy Zakład Emerytalny	
13	„ „	Izba Skarbowa w Białymstoku	
14	„ „	Izba Skarb. w Gdańsku	
15	„ „	„ „ w Kielcach	
16	„ „	„ „ w Lublinie	
17	„ „	„ „ w Olsztynie	
18	„ „	„ „ w Rzeszowie	
19	„ „	„ „ w Poznaniu	
20	„ „	„ „ w Szczecinie	
21	„ „	„ „ we Wrocławiu	
22	„ „	„ „ w Płocku	
23	„ „	Dyrekcja Ceł w Gdyni	

5. Wymienieni inwestorzy główni obowiązani są wypełnić formularze otrzymane z Centrali Banku Inwestycyjnego (B. G. K.) względnie oddziałów tegoż Banku dotyczące:

a) zmniejszenia limitów poszczególnych inwestorów celem utworzenia rezerwy importowej (suma zmniejszeń musi się równać ściśle kwocie przewidzianej dla danego działu w Planie Inwestycyjnym i Planie dodatkowym w kolumnie „w tym import";

b) zadań oszczędnościowych (jeśli tego obowiązku dotąd nie wypełnili; i zwrócić je Centrali Banku w **nieprzekraczalnym terminie 30 lipca 1949 r.** W tym celu należy niezwłocznie przygotować potrzebny materiał.

6. Decyzje odnośnie skreśleń inwestycji oraz zmian limitów wydawać będzie w moim imieniu w wyniku kontroli Planu Dyrektor Departamentu II Organizacyjno-Administracyjnego Ministerstwa Skarbu.

7. Niewykonanie postanowień niniejszego zarządzenia lub niedochowanie ścisłe terminów uznaję za wykroczenie służbowe.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

(Znak Min. Sk. D. II. 501/87/49).

---

180. Okólnik z dnia 25 lipca 1949 r.

w sprawie wykładni przepisów art. 9 ust. 1 dekretu o podatku obrotowym.

W związku z wątpliwościami, nasuwającymi się przy stosowaniu przepisów art. 9 ust. 1 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R.P. Nr 52, poz. 413), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

1. Opodatkowaniu według stawek podatku, przewidzianych w art. 9 ust. 1 dekretu, podlegają — co do towarów w tym przepisie wymienionych — obroty osiągnięte:

a) ze sprzedaży towarów bez ich uprzedniego przerobu,

b) ze sprzedaży towarów, wytworzonych przez podatnika lub przezeń przerobionych
— z wyjątkiem obrotów tymi towarami, osiągniętych ze sprzedaży do dalszej odsprzedaży bądź do wytwarzania, bądź do przerobu.

Za sprzedaż do dalszej odsprzedaży rozumieć należy zarówno taką sprzedaż, gdy odsprzedawca zbywa bez uprzedniego przerobienia nabyty towar, jak również taką — gdy towar po nabyciu przerabia przed odsprzedaniem.

2. Jeżeli obrót osiągnięty został z wykonania wyłącznie świadczenia usług (np. wytworzenie wyrobu lub przerób z dostarczonego przez zleceniodawcę towaru, wymienionego w art. 9 ust. 1 dekretu)—do obrotu tego nie mają zastosowania stawki podatku określone w art. 9 ust. 1 dekretu.

Natomiast jeżeli świadczenie usług następuje przy dodaniu przez podatnika własnych, nabytych lub wytworzonych przezeń towarów, wymienionych w cyt. przepisie — całkowity, osiągnięty z takiego świadczenia obrót podlega opodatkowaniu według stawki 15% (art. 9 ust. 1 lit. E w związku z art. 10 ust. 2 dekretu). Wyjątek od zasady wskazanej w zdaniu poprzedzającym, określony w § 100 ust. 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 marca 1949 r. w sprawie wykonania cyt. dekretu (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 108) odnosi się wyłącznie do towarów, o których mowa w tym przepisie, tj. do futer, wymienionych w art. 9 ust. 1 lit. h) dekretu.

3. Z zestawienia przepisów art. 9 ust. 1 lit. a) i art. 9 ust. 1 lit. b) dekretu wynika, że obrót ze świadczeń sprzedaży przedmiotów posrebrzanych, zarówno połączonych jak i nie połączonych ze świadczeniami usług, nie podlega stawkom określonym w art. 9 ust. 1 dekretu (jeżeli oczywiście sam przedmiot posrebrzany nie jest towarem wymienionym w tym przepisie).

4. Co do opodatkowania komisowej sprzedaży towarów, wymienionych w art. 9 ust. 1 dekretu, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w każdym przypadku sprzedaży komisowej wspomnianych towarów, niezależnie od tego, czy podatkowe warunki komisu zostały przez komisanta zachowane (art. 6 ust. 2 zdanie 1 dekretu), do obrotu komisanta stosuje się stawki podatku przewidziane w art. 7 ust. 1 dekretu.

Natomiast do obrotów osiąganych przez komitenta przy sprzedaży komisowej, jak również do obrotów osiąganych przez zleceniodawcę przy sprzedaży pośredniej (ajencyjnej) towarów, wymienionych w art. 9 ust. 1 dekretu, niezależnie od tego, czy podatkowe warunki pośrednictwa (art. 6 ust. 4 zdanie 2) zostały przez pośrednika zachowane, stosuje się stawki podatku określone w art. 9 ust. 1 dekretu, stosownie do przepisów § 98 cyt. rozporządzenia wykonawczego Ministra Skarbu.

za Dyrektora Departamentu
R. Galster

(Znak Min. Sk. D. V. 10272/3/49).

---

181. Okólnik z dnia 26 lipca 1949 r.
w sprawie zwolnienia od obowiązku prowadzenia w 1949 roku kontroli ilościowej przez księgarnie sortymentowe oraz w sprawie darowania podatnikom prowadzącym księgarnie skutków spóźnionego założenia ksiąg handlowych w 1949 r.

1. Nawiązując do okólnika z dnia 18 grudnia 1948 roku Znak Min. Sk. D. V. 22025/1/48 w sprawie spisów remanentowych w księgarniach (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 101, poz. 472), Ministerstwo Skarbu na wniosek Związku Księgarzy Polskich — zwalnia od obowiązku prowadzenia w 1949 r. kontroli ilościowej, przewidzianej § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 października 1946 r. o księgach handlowych, uproszczonych i podatkowych (Dz. U .R. P. z 1946 r. Nr 65, poz. 365, z 1947 r. Nr 73, poz. 466 i z 1948 r. Nr 31, poz. 208), podatników trudniących się detaliczną (nie dla celów dalszej odsprzedaży) sprzedażą książek lub nut (księgarnie sortymentowe), prowadzących księgi handlowe, jeżeli podatnicy ci, sporządzając na dzień 31 grudnia 1948 r. spisy remanentowe, zastosowali się do wskazówek, zawartych w przytoczonym na wstępie okólniku, i jeżeli w 1949 r. podatnicy ci księgowali zakup i sprzedaż w sposób wskazany w piśmie okólnym Nr 1 (w części dotyczącej sortymentu) Związku Księgarzy Polskich z dnia 10 stycznia 1949 r. w sprawie wstępnych wytycznych do księgarskiej księgowości branżowej dla prowadzących prawidłowe księgi handlowe, stanowiącym załącznik do niniejszego okólnika.

Zwolnienie powyższe nie dotyczy księgarń, prowadzących sprzedaż dla celów dalszej odsprzedaży (hurtowych, półhurtowych), które obowiązane są prowadzić kontrolę ilościową na ogólnych zasadach.

2. Wobec tego, iż okólnik z dnia 18 grudnia 1948 r. ukazał się w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu w terminie spóźnionym (27 grudnia 1948 r.), skutkiem czego poszczególni podatnicy, prowadzący księgarnie, mogli natrafić na trudności w założeniu we właściwym terminie ksiąg handlowych według nowych zasad, przeto Ministerstwo Skarbu poleca nie kwestionować prawidłowości ksiąg handlowych tej grupy podatników w przypadkach, gdy założenie przez nich ksiąg na 1949 rok (według zasad przytoczonych wyżej w ust. 1) nie nastąpiło później niż dnia 1 lutego 1949 r., a co do prawidłowości tych ksiąg nie ma poza tym zastrzeżeń.

za Dyrektora Departamentu
R. Galster

(Znak Min. Sk. D. V. 13496/1/49).

Załącznik do okólnika z dnia 26. VII. 1949 r. Nr D. V. 13496/1/49.

ZWIĄZEK KSIĘGARZY POLSKICH
Warszawa, Nowogrodzka 4 m 8

Warszawa, dnia 10 stycznia 1949 r.

Pismo okólne Z. K. P. Nr 1

Wstępne wytyczne do księgarskiej księgowości branżowej dla prowadzących prawidłowe księgi handlowe.

w Sortymencie.

Zasadniczym warunkiem, na który Ministerstwo Skarbu kładzie nacisk, jest rozczłonkowanie rachunków zakupu i sprzedaży.

Przyszłe rozporządzenie będzie przewidywało obowiązek księgowania w zakupie według cen brutto przy równoczesnym prowadzeniu konta rabatów.

Rozbicie rachunków zakupu i sprzedaży może być prowadzone tymczasowo w księgach pomocniczych (szczegółowych). Z uwagi na trudności mogące nasunąć się w związku z przejściem na nowy system, mianowicie na wprowadzenie uzyskanych danych do ksiąg zasadniczych, należało by już obecnie w księgarniach, któreby w dalszym ciągu chciały księgować według starego systemu, ujawniać co najmniej w księgach pomocniczych na koncie zakupu nowych książek, albumów, atlasów, broszur i lektur szkolnych 3 rubryki (patrz niżej I. 1.). Rubryki powinny być prowadzone dokładnie, tak by w przyszłości przeksięgowanie przez odpowiednie storno do ksiąg zasadniczych mogło być przeprowadzone prawidłowo.

Wyżej wymienione rozczłonkowanie rachunków zakupu i sprzedaży powinno uwidaczniać następujące elementy:

I. W zakupie:

1. Nowe książki, albumy, atlasy, broszury, lektury w 3 rubrykach, mianowicie:
   a) po cenach brutto,
   b) rabaty i bonifikaty uzyskane,
   c) suma netto.
2. Książki używane po cenie netto.
3. Nuty po cenie netto.
4. Żurnale i czasopisma po cenie netto.
5. Mapy, mapki, globusy, pomoce szkolne, dewocjonalia, materiały piśmienne, po cenach netto.
6. Wszelkie inne towary, jak galanteria, zabawki, filatelistyka, itd. po cenach netto.
7. Artykuły monopolowe (losy loteryjne, papierosy) na zasadach przepisanych dla tych artykułów monopolowych.

II. W sprzedaży:

1. Książki nowe, nie amortyzowane, z zakupu 1948/1949 i naukowe z ostatnich 5 lat.
2. Książki nowe, amortyzowane w 50% lub 100%.
3. Książki używane.
4. Nuty (o ile zakup przewyższa 10% ogólnego zakupu).
5. Żurnale i czasopisma (o ile zakup przewyższa 10% ogólnego zakupu).

6. Mapy i pomoce szkolne (o ile zakup przewyższa 10% ogólnego zakupu).

Uwaga: O ile zakup jednej z grup 4, 5, 6 nie przekracza 10% zakupu ogólnego, może być łączny rachunek sprzedaży dla dwuch lub trzech grup.

7. Rachunek rabatów udzielonych odbiorcom (wykazanych rachunkami).

W związku z nowym systemem księgowości księgarskiej Ministerstwo Skarbu poleci Izbom Skarbowym i Urzędom Skarbowym nie kwestionować opóźnionego założenia księgowości do dnia 1 lutego 1949 r. w stosunku do tych księgarń, które się zastosowały do wskazanych okólnikami Z. K. P. wytycznych co do spisów remanentu oraz zastosują się do wskazanego wyżej sposobu księgowania. Księgarnie te będą zwolnione od prowadzenia kontroli ilościowej i od sporządzania spisów remanentu na dzień 1 kwietnia r. b., który to termin jest przewidziany jako obowiązujący do wprowadzenia nowej księgowości.

W Hurcie.

Księgarnie prowadzące sprzedaż dla dalszej odsprzedaży (hurty, półhurty, składy główne) winny rozróżniać:

a) zakup i sprzedaż na rachunek własny,

b) zakup i sprzedaż z rachunków towaru powierzonego do rozprowadzenia (pseudo-komis), od którego podatek od obrotu wynosi 2,5%,

c) zakup i sprzedaż na podstawie umów komisowych (podatek od prowizji wynosi 10%).

W hurcie obowiązuje kontrola ilościowa w zakupie i sprzedaży.

Zarząd Główny Z. K. P.

Sekretarz (—) Piotr Hniedziewicz

Prezes (—) Stanisław Arct

---

182. Okólnik z dnia 27 lipca 1949 r.

w sprawie zatwierdzenia pierwszego bilansu otwarcia sporządzonego na dzień objęcia przedsiębiorstwa i bilansów zamknięcia za lata operacyjne 1944/45 do 1948 r. przedsiębiorstw państwowych oraz przedsiębiorstw i majątków pozostających pod zarządem państwowym.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości uchwałę Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1948 r., zmieniona uchwałą z dnia 21 czerwca 1949 r., w sprawie zatwierdzenia pierwszego bilansu otwarcia, sporządzonego na dzień objęcia przedsiębiorstwa i bilansów zamknięcia za lata operacyjne 1944/45, 1945, 1945/46, 1946, 1946/47, 1947 i 1948 przedsiębiorstw państwowych oraz przedsiębiorstw i majątków pozostających pod zarządem państwowym oraz regulamin w sprawie trybu powoływania, zakresu działania Komisji i Podkomisji bilansowych oraz sposobu badania przez nie bilansów.

Dyrektor Biura Planowania Finansowego
Z. Pirożyński

(Znak Min. Sk. B. P. F. 2141/5/49).

UCHWAŁA

Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1948 r., zmieniona uchwałą z dnia 21. 6. 1949 r.,

w sprawie zatwierdzenia pierwszego bilansu otwarcia sporządzonego na dzień objęcia przedsiębiorstwa i bilansów zamknięcia za lata operacyjne 1944/45, 1945, 1945/46, 1946, 1946/47, 1947 i 1948 przedsiębiorstw państwowych oraz przedsiębiorstw i majątków pozostających pod zarządem państwowym.

1. Przy każdym centralnym zarządzie względnie przy poszczególnych przedsiębiorstwach podległych bezpośrednio ministerstwu powołane zostaną Komisje bilansowe. Dla szeregu przedsiębiorstw podległych, bezpośrednio ministerstwu może być powołana jedna Komisja bilansowa. Komisje bilansowe powołuje właściwy minister.

2. W ramach powołanych Komisji bilansowych mogą być powołane Podkomisje dla poszczególnych zjednoczeń, przesiębiorstw wyodrębnionych i innych jednostek organizacyjnych podległych centralnemu zarządowi.

3. Podkomisje mianuje generalny (naczelny) dyrektor centralnego zarządu, któremu przedsiębiorstwo podlega, na wniosek Komisji bilansowej.

4. Właściwy minister zawiadamia Ministra Skarbu o powołaniu Komisji bilansowych. Minister Skarbu deleguje do Komisji bilansowych swych przedstawicieli.

5. Powołujący Podkomisje bilansowe zawiadamiają właściwą miejscowo w/g siedziby jednostki organizacyjnej, dla której daną Podkomisję powołano — Izbę Skarbową i właściwe oddziały banków finansujących celem delegowania przedstawicieli do Podkomisji bilansowej.

6. Ilość członków Komisji i Podkomisji ustala organ uprawniony do ich powołania, nie wliczając delegatów Ministerstwa Skarbu, Izby Skarbowej i banku finansującego. Członkowie Komisji i Podkomisji bilansowych, będący pracownikami przedsiębiorstwa którego bilans jest przedmiotem badania Komisji (Podkomisji), nie biorą udziału w głosowaniu nad zatwierdzeniem tego bilansu.

7. Obowiązkiem Komisji i Podkomisji bilansowych jest zbadanie bilansów i przygotowanie wniosków o zatwierdzenie bilansów przy współudziale przedstawicieli Ministerstwa Skarbu, Izby Skarbowej i banku finansującego.

8. Podkomisje składają wnioski Komisjom bilansowym, te zaś po rozpatrzeniu całkowitego materiału dotyczącego przemysłu, przy którym zostały powołane — przedkładają właściwemu ministrowi wniosek o zatwierdzenie bilansu zbiorczego. Do wniosków przedkładanych ministrom należy dołączyć pisemną opinię przedstawicieli Ministra Skarbu lub banku finansującego.

9. Na podstawie decyzji o zatwierdzeniu bilansu zbiorczego przez właściwego ministra, dyrektora generalny (naczelny) centralnego zarządu zatwierdza bilanse przedsiębiorstw podległych, objętych bilansem zbiorczym danego przemysłu.

10. Jeżeli przedstawiciele Ministra Skarbu, Izb Skarbowych lub banków finansujących sprzeciwią się wnioskowi Komisji lub Podkomisji o zatwierdzeniu bilansu — wówczas decyzję o zatwierdzeniu bilansu wyda właściwy minister po porozumieniu się z Ministrem Skarbu.

11. Tryb powoływania, zakres działania Komisji i Podkomisji bilansowych oraz sposób badania przez nie bilansów ustalą w odrębnym regulaminie Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Minister Skarbu.

REGULAMIN

w sprawie trybu powoływania, zakresu działania Komisji i Podkomisji bilansowych oraz sposobu badania przez nie bilansów, ustalony przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Skarbu na podstawie upoważnienia zawartego w pkt. 11 uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1948 r., zmienionej uchwałą K. E. R. M. z dnia 21. 6. 1949 r.

1. Ilekroć w regulaminie niniejszym jest mowa o uchwale K. E. R. M. bez bliższego określenia, rozumieć należy uchwałę Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1948 r. zmienioną uchwałą z dnia 21. 6. 1949 r. w sprawie zatwierdzenia pierwszego bilansu otwarcia sporządzonego na dzień objęcia przedsiębiorstwa i bilansów zamknięcia za lata operacyjne 1944/45, 1945, 1945/46. 1946, 1946/47, 1947, 1947/48 i 1948.

2. Przewodniczącego i członków Komisji bilansowych mianuje właściwy minister na wniosek departamentu nadzorującego rachunkowość podległych przedsiębiorstw, przy czym ilość członków łącznie z przewodniczącym Komisji nie powinna być mniejsza od trzech i większa od pięciu, nie licząc przedstawicieli Ministerstwa Skarbu.

3. Podkomisje bilansowe zostaną powołane w miarę potrzeby wynikającej z zasięgu prac Komisji bilansowej.

4. Przedstawiciele Ministerstwa Skarbu delegowani do Komisji bilansowych oraz przedstawiciele izb skarbowych i banków finansujących delegowani do Podkomisji bilansowych posiadają pełne prawa i obowiązki członków Komisji względnie Podkomisji.

5. Właściwość rzeczową i miejscową Komisji i Podkomisji ustala się według przynależności organizacyjnej przedsiębiorstwa w dniu 1 lipca 1949 r.

6. Ilość członków Podkomisji bilansowych należy ustalić w stosunku do zakresu zleconych Podkomisjom prac.

7. Za bank finansujący w rozumieniu uchwały K. E. R. M. uważa się ten bank, który finansuje obrót przedsiębiorstwa w 1949 r.

8. Siedzibą Komisji lub Podkomisji jest siedziba jednostki dla której Komisja lub Podkomisja zostały powołane. W przypadku powołania jednej Komisji dla szeregu przedsiębiorstw — przewodniczący Komisji określi jej siedzibę.

9. Dyrekcja jednostki kontrolowanej obowiązana jest czynić wszelkie ułatwienia techniczne, umożliwiające Komisjom i Podkomisjom spełnienie ich zadań.

10. W przypadku o którym mowa w zdaniu drugim punktu szóstego uchwały K.E.R.M nie może być Przewodniczącym Komisji lub Podkomisji pracownik badanej jednostki.

11. Koszty podróży i diet członków Komisji i Podkomisji będą pokrywane na zasadach ogólnych przez jednostki delegujące.

12. Członkowie Komisji i Podkomisji otrzymują wynagrodzenie za faktyczny udział w pracy w wysokości zł 1000.— za każde posiedzenie, zaś przewodniczący Komisji i Podkomisji otrzymują z tego samego tytułu zł 1.500.—, które ponosi jednostka delegująca.

Członkowie Komisji i Podkomisji bilansowych przeprowadzający badanie ksiąg w przedsiębiorstwie otrzymują, oprócz zwrotu kosztów podróży i diet — ponad to za każdy przepracowany dzień dodatkowe wynagrodzenie w wysokości zł 500.—. Wynagrodzenie to ponosi jednostka delegująca.

13. Posiedzenia Komisji lub Podkomisji zwołuje Przewodniczący, zawiadamiając członków o posiedzeniu co najmniej na trzy dni przed datą posiedzenia.

14. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów, z tym że przy równych ilościach głosów decyduje głos przewodniczącego.

15. Do ważności uchwał Komisji i Podkomisji potrzebna jest obecność co najmniej połowy członków.

16. Przebieg obrad Komisji i Podkomisji, lista obecności a w szczególności wnioski o zatwierdzenie lub niezatwierdzenie bilansów oraz ewentualne sprzeciwy przedstawicieli Ministerstwa Skarbu, izb skarbowych i banków finansujących winny być zaprotokółowane. Protokóły winny być podpisane przez wszystkich członków biorących udział w posiedzeniu.

17. Komisje i Podkomisje bilansowe przedkładają wniosek z uzasadnieniem o zatwierdzenie bilansów na podstawie badania ksiąg i dokumentów z którego zostanie spisany protokół wg dołączonego do niniejszego regulaminu wzoru protokółu Nr 1 lub Nr 2.

Protokół winien w szczególności zawierać:

a) stwierdzenie, czy przedłożone do zatwierdzenia bilanse i rachunki wyników zgodne są z księgami i dokumentami oraz instrukcjami regulującymi sposób sporządzania bilansów otwarcia i bilansów zamknięcia,

b) porównanie planów finansowo-gospodarczych z ich wykonaniem i wyjaśnienie przyczyn odchyleń od tych planów;

c) ocenę osiągniętych wyników;

d) przepisy zawarte w pkt pkt b) i c) nie dotyczą bilansów za okres od objęcia przedsiębiorstwa pod zarząd państwowy do roku 1947 wgzl. 1946/47 włącznie.

Wzór protokółu Nr 1 ma zastosowanie przy badaniu bilansów za okresy ubiegłe do roku gospodarczego 1947 wzgl. 1946/47 włącznie, natomiast wzór protokółu Nr 2 dotyczy okresów następnych tj. począwszy od roku gospodarczego 1947/48.

Odpis protokółu badania ksiąg przedsiębiorstwa powinien być doręczony co najmniej na 7 dni przed terminem posiedzenia, na którym ma być powzięta uchwała co do wniosku w sprawie zatwierdzenia zbadanego bilansu, tym członkom Komisji i Podkomisji, którzy nie brali udziału w badaniu ksiąg przedsiębiorstwa.

18. Badanie ksiąg handlowych może być przeprowadzone przez wszystkich członków kolegialnie lub też co najmniej przez dwóch.

19. Komisje i Podkomisje mogą przygotować wnioski o zatwierdzenie bilansów na podstawie przeprowadzonego przed powołaniem tych Komisji i Podkomisji badania ksiąg przez urząd rewizyjny, bank finansujący lub Komisję Rewizyjną Skarbu Państwa. Mogą również ograniczyć badanie ksiąg do wyjaśnienia okoliczności pominiętych w protokółach rewizji wymienionych wyżej instytucji, we wniosku o zatwierdzenie bilansu należy zaznaczyć na jakich materiałach oparto wniosek. Wniosek o zatwierdzenie bilansu zbiorczego nie może być powzięty przed rozpatrzeniem bilansów poszczególnych przedsiębiorstw, które objęte są bilansem zbiorczym.

20. Komisje bilansowe nadzorują pracę właściwych Podkomisji bilansowych, zatwierdzając plany prac tych Podkomisji oraz kontrolują wykonanie planu.

21. Bilanse przedsiębiorstw zatwierdzone przed powołaniem Komisji względnie Podkomisji przez właściwe władze określone w statutach tych przedsiębiorstw, nie podlegają badaniu ani ponownemu zatwierdzaniu.

22. W przypadku stwierdzenia niezgodności bilansu lub rachunku wyników z obowiązującymi w tym zakresie przepisami Komisje i Podkomisje są uprawnione do wydania polecenia dyrekcji przedsiębiorstwa odpowiedniego skorygowania bilansu. O wydaniu takiego polecenia Podkomisja zawiadamia Komisję, Komisja zaś zawiadamia właściwe ministerstwo.

23. W przypadku stwierdzenia fałszowania ksiąg handlowych przewodniczący Komisji lub Podkomisji ma obowiązek zawiadomić niezwłocznie władze powołane do ścigania przestępstw oraz właściwego ministra.

24. Do dnia 15 każdego miesiąca Komisje i Podkomisje bilansowe przesyłają odpisy protokółów z badania ksiąg i dokumentów poszczególnych przedsiębiorstw i odpisy protokółów z posiedzeń odbytych w miesiącu ubiegłym do Ministerstwa Skarbu i banku finansującego oraz do ministerstw którym badane przedsiębiorstwa podlegają.

25. Przewodniczący Komisji i Podkomisji winni zawiadamiać Najwyższą Izbę Kontroli względnie właściwe terytorialnie delegatury N.I.K. o powołaniu Komisji i Podkomisji oraz zawiadamiać systematycznie w sposób określony w pkt 13 o terminach posiedzeń.

Przedstawiciele N.I.K. mogą brać udział w posiedzeniach Komisji i Podkomisji, lecz nie biorą udziału w głosowaniu.

Załączniki do pkt 17 regulaminu

Komisja—Podkomisja bilansowa **Wzór Nr 1**

. . . .

PROTOKÓŁ

z badania rocznego zamknięcia ksiąg handlowych przedsiębiorstwa państwowego . . . . w czasie od dnia . . . . do dnia . . . . przeprowadzonego przez Komisję - Podkomisję (członków Komisji - Podkomisji) w składzie: . . . .

. . . .

A. Ogólne dane o przedsiębiorstwie.

1. Nazwa przedsiębiorstwa i adres.

2. Wykaz zakładów pracy wchodzących w skład przedsiębiorstwa.

3. Nadrzędna jednostka organizacyjna.

4. Data objęcia przedsiębiorstwa pod zarząd państwowy i data sporządzenia pierwszego bilansu otwarcia.

5. Nazwiska członków Dyrekcji i głównego księgowego obowiązanych do podpisania bilansu.

6. Obecne władze przedsiębiorstwa.

7. Władze i organa, które uprzednio kontrolowały okres badany i wynik badania tych władz i organów.

B. Badanie ksiąg handlowych i zamknięcia rocznego za okres . . . .

1. Zgodność pierwszego bilansu otwarcia z instrukcją Przewodniczącego Komitetu Ekonomicznego R.M. z dnia 22 października 1945 r.

2. Na jakich dokumentach oparte są zapisy w księgach, w szczególności podać sumę zakupów i usług na podstawie dowodów wewnętrznych i czy dokumenty te są podpisane przez osoby do tego upoważnione.

3. Czy inwentarze sporządzane były z natury i ewentualne różnice uzgadniane z zapisami w księgach.

4. Wysokość nadwyżek i ubytków towarowych na rachunkach rozliczeń międzyokresowych czynnych i biernych, stwierdzonych w wyniku inwentaryzacji, co do których nie zapadła decyzja odnośnie spisania na straty, względnie zakwalifikowania na zyski nadzwyczajne.

Wysokość ubytków (magazynowych i transportowych) odpisanych na straty pozaoperacyjne i nadzwyczajne oraz wysokość nadwyżek towarowych zaprzychodowanych na zyski pozaoperacyjne i nadzwyczajne oraz ocena podstaw powyższych zapisów.

5. Czy prowadzona była kontrola ilościowa towarów, surowców i wyrobów gotowych itp. oraz kontrola ilościowo-wartościowa.

6. Czy salda rachunków osobowych zostały uzgodnione przed zamknięciem ksiąg z wyciągami kontrahentów.
7. Czy przestrzegano zasad obrotu bezgotówkowego.
8. Ocena zamknięcia rachunkowego z punktu widzenia:
a) zgodności z obowiązującymi przepisami i instrukcjami,
b) zgodności bilansu i rachunku wyników z księgami,
c) ciągłości bilansowej.
9. Inne uwagi Komisji - Podkomisji dotyczące badanych ksiąg i bilansu.

C. Uzasadnienie wniosku w sprawie zatwierdzenia, skorygowania wzgl. odrzucenia bilansu.

(—) Podpisy władz przedsiębiorstwa

(—) Podpisy członków Komisji - Podkomisji

Komisja—Podkomisja bilansowa **Wzór Nr 2**

. . . .

PROTOKÓŁ

z badania rocznego zamknięcia ksiąg handlowych przedsiębiorstwa państwowego . . . . w czasie od dnia . . . . . do dnia . . . . przeprowadzonego przez Komisję - Podkomisję (członków Komisji - Podkomisji) w składzie: . . . .

. . . .

A. Ogólne dane o przedsiębiorstwie.
1. Nazwa przedsiębiorstwa i adres.
2. Wykaz zakładów pracy wchodzących w skład przedsiębiorstwa.
3. Nadrzędna jednostka organizacyjna.
4. Data objęcia przedsiębiorstwa pod zarząd państwowy i data sporządzenia pierwszego bilansu otwarcia.
5. Nazwiska członków Dyrekcji i głównego księgowego obowiązanych do podpisania bilansu.
6. Obecne władze przedsiębiorstwa.
7. Władze i organa, które uprzednio kontrolowały okres badany i wynik badania tych władz i organów.

B. Badanie ksiąg handlowych i zamknięcia rocznego za okres . . . .

1. Zgodność pierwszego bilansu otwarcia z instrukcją Przewodniczącego Komitetu Ekonomicznego R.M. z dnia 22 października 1945 r.
2. Na jakich dokumentach oparte są zapisy w księgach, w szczególności podać sumę zakupów i usług na podstawie dowodów wewnętrznych i czy dokumenty te są podpisane przez osoby do tego upoważnione.
Ocenić wartość dowodową dokumentów.
3. Czy inwentarze sporządzane były z natury i ewentualne różnice uzgadniane z zapisami w księgach.
4. Wysokość nadwyżek i ubytków towarowych na rachunkach rozliczeń międzyokresowych czynnych i biernych, stwierdzonych w wyniku inwentaryzacji, co do których nie zapadła decyzja odnośnie spisania na straty, względnie zakwalifikowania na zyski nadzwyczajne.
Wysokość ubytków (magazynowych i transportowych) odpisanych na straty pozaoperacyjne i nadzwyczajne oraz wysokość nadwyżek towarowych zaprzychodowanych na zyski pozaoperacyjne i nadzwyczajne oraz ocena podstaw powyższych zapisów.
5. Czy prowadzona była kontrola ilościowa towarów, surowców i wyrobów gotowych itp. oraz kontrola ilościowo-wartościowa.
6. Czy salda rachunków osobowych zostały uzgodnione przed zamknięciem ksiąg z wyciągami kontrahentów.
7. Czy przestrzegano zasad obrotu bezgotcwkowego.
8. Ocena zamknięcia rachunkowego z punktu widzenia:
a) zgodności z obowiązującymi przepisami i instrukcjami,
b) zgodności bilansu i rachunku wyników z księgami,
c) ciągłości bilansowej.
9. Porównanie planu finansowo-gospodarczego:
a) w jakim zakresie we wszystkich swoich elementach składowych plan został zrealizowany, w szczególności:
   1. jaki jest stosunek kosztów jednostkowych do cen zbytu (rozliczeniowych) wg planu i rzeczywistości,
   2. jaki jest stosunek kosztów handlowych do obrotu wg planu i rzeczywistości,

Ogłoszenie

Ogłoszenie o unieważnieniu legitymacji urzędowej.

Objaśnienie znaków:

OrOs	—	dział organizacyjny i osobowy
GB	— „	gospodarczy i budżetowy resortu
KS	— „	karny skarbowy
Osk	— „	Ochrony Skarbowej
OK	— „	obrotu pieniężnego i kredytu
B	— „	budżetowy
K	— „	finansów i podatków komunalnych
RK	— „	rachunkowo-kasowy
C	— „	ceł
ZPP	— „	zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	— „	podatków: obrotowego i dochodowego
PW	— „	podatku od wynagrodzeń
MOSk	— „	podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	— „	innych podatków bezpośrednich
EA	— „	egzekucji administracyjnej
SNP	— „	specjalnego nadzoru podatkowego
M	— „	monopolów
U	— „	ubezpieczeń
Sp	— „	spółdzielczości
L	— „	likwidacyjny
R	— „	różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Uch	—	uchwała
Rp	—	rozporządzenie
Reg	—	regulamin
Kom	—	komunikat

3. jakie wyniki winna dać przedsiębiorstwu realizacja produkcji wg planu i jakie dała w rzeczywistości,
4. jakie wyniki winna dać przedsiębiorstwu realizacja sprzedaży towarów handlowych wg planu i jakie dała w rzeczywistości.

b) przyczyny rozbieżności między planem i rzeczywistością.

10. Ocena osiągniętych wyników:

a) czy osiągnięte wyniki pochodzą z obniżenia kosztów produkcji czy też z różnicy cen zbytu,
b) w jakim stopniu i w jaki sposób wykorzystano możliwości obniżenia kosztów produkcji,
c) czy i w jakim stopniu wykorzystano możliwości obniżenia kosztów handlowych.

11. Inne uwagi Komisji - Podkomisji dotyczące badanych ksiąg i bilansu.

C. Uzasadnienie wniosku w sprawie zatwierdzenia, skorygowania wzgl. odrzucenia bilansu.

(—) Podpisy władz przedsiębiorstwa
(—) Podpisy członków Komisji - Podkomisji

OGŁOSZENIE

o unieważnieniu legitymacji urzędowej.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 2096 wydaną przez Izbę Skarbową w Poznaniu dla ob. Boruszaka Edmunda.

Cena zł 45

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Warunki prenumeraty i ogłoszeń.

Prenumerata płatna jest zgóry, i przyjmuje się na okresy 1949 r. Należność z tytułu prenumeraty wynosi rocznie — zł 2.400; półrocznie — zł 1.300; kwartalnie — zł 700; miesięcznie — zł 300.

Komplety lub poszczególne egzemplarze Dziennika Urzędowego z lat ubiegłych, oraz z okresu poprzedzającego wpłatę prenumeraty, mogą być zamawiane w miarę posiadanego zapasu po cenach sprzedażnych poszczególnych egzemplarzy, z wyjątkiem egzemplarzy za 1945 r., które są całkowicie wyczerpane.

Komplet za 1946 r. wg. cen jednostkowych wynosi zł 3.542
„ za 1948 r. „ „ „ „ „ 4.356

Wszelkie należności z tego tytułu należy wpłacać na konto czekowe administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu w P. K. O. Nr I - 4428, podając na odcinku dowodu wpłaty, w sposób czytelny; cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, dokładny adres oraz okres czasu, którego wpłata dotyczy. Wysyłka zamawianych egzemplarzy dokonywana jest po otrzymaniu pełnej należności.

Od 1 stycznia 1949 r. wysyłka egzemplarzy Dziennika Urzędowego Min. Skarbu dokonywana jest listami poleconymi. Reklamacje w sprawie nieotrzymania poszczególnych numerów należy kierować bezpośrednio pod adresem administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu w Warszawie, ul. Wileńska 2/4, w terminie miesięcznym od daty wydania reklamowanego numeru. Wszelkie późniejsze reklamacje nie będą uwzględniane i ponowne wysłanie brakujących numerów nastąpić może po uprzednim wpłaceniu należności na powyższe konto czekowe w P. K. O., wg. ceny jednostkowej za poszczególne egzemplarze.

Należność za ogłoszenie o zagubieniu lub skradzeniu legitymacji urzędowej pobierana jest w kwocie ryczałtowej zł 600 — która obliczona jest wraz z należnością za numer dowodowy. Zgłoszenia należy przesyłać drogą służbową do Administracji Dziennika Urzędowego w Warszawie, ul. Wileńska 2/4, po uprzednim wpłaceniu należności w pełnej wysokości na powyższe konto czekowe w P. K. O.

Cena wszelkich innych ogłoszeń wynosi zł 90 — za jeden mm szerokości jednej szpalty.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.

Poz.	TREŚĆ		Data	Znak	OrOs	GB	KS	OSk	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSk	P	EA	SNP	M	U	Sp	L	R
179	W sprawie przyspieszenia prac nad dokumentacją techniczną w Planie Inwestycyjnym na rok 1949 oraz skreślenia z Planu Inwestycyjnego inwestycyj, nie posiadających dokumentacji technicznej.	Z	25 VII. 1949 r.	D. II. 501/87/49		X																			
180	W sprawie wykładni przepisów art. 9 ust. 1 dekretu o podatku obrotowym.	O	25 VII. 1949 r.	D. V. 10272/3/49											X										
181	W sprawie zwolnienia od obowiązku prowadzenia w 1949 r. kontroli ilościowej przez księgarnie sortymentowe oraz w sprawie darowania podatnikom prowadzącym księgarnie skutków spóźnionego założenia ksiąg handlowych w 1949 r.	O	26 VII. 1949 r.	D. V. 13496/1/49										X											
182	W sprawie zatwierdzenia pierwszego bilansu otwarcia sporządzonego na dzień objęcia przedsiębiorstwa i bilansów zamknięcia za lata operacyjne od 1944/45 do 1948 przedsiębiorstw państwowych oraz przedsiębiorstw i majątków pozostających pod zarządem państwowym.	O	27 VII. 1949 r.	B. P. F. 214/5/49																					X